

פרופ' עמינדב דיקמן
מתרגם וחוקר ספרות ישראלי
(1958-2022)

נולד בוורשה, עלה עם משפחתו ארצה כשהיה בן שנתיים. למד לימודים קלאסיים באוניברסיטת תל אביב ולימודים לתואר שני ודוקטורט בתחום הספרות ההשוואתית והלימודים הרוסיים באוניברסיטת ז'נווה בשווייץ. שימש כמרצה בכיר באוניברסיטה העברית בירושלים, שבה עמד בראש מגמת לימודי התרגום ובראש בית הספר לספרות. נחשב לאחד מבכירי המתרגמים בארץ. זכה בפרס ראש הממשלה ללשון העברית ובפרס טשרניחובסקי לתרגום מטעם עיריית תל אביב-יפו, שניהם בשנת 2012, ובפרס שרת התרבות ליצירה ספרותית לשנת 2016.

דיקמן היה מתרגם, מבקר וחוקר ייחודי ששילב מסורת לשונית עם עומק אינטלקטואלי. מחקריו הספרותיים עסקו בשירה עברית ורוסית ובהיסטוריה של התרגום. הוא תרגם משלל שפות, ובהן רוסית, צרפתית, אנגלית, יוונית עתיקה ולטינית. בין תרגומיו: "בארקו: אנתולוגיה משירת אירופה במאה ה-17" (2012); "הצלב והורד: שירה לטינית מימי הביניים" (2017); "שלוש אהבותיו של דוסטויבסקי" מאת מארק סלונים (1983); "החטא ועונשו ודוסטויבסקי - מבחר מאמרים" (1983) ו"67 שירים" מאת פול ורלן (הוצאת כרמל, 2010).

נחשב לדמות מופת בחקר ובתרגום השירה לתרבות העברית, שילב מחקר, תרגום והוראה, ופעל להעמקתה ולשימורה של העברית כשפת תרבות עתיקה-חדשה. דיקמן אף חיבר מאמרי ביקורת וספרי מחקר וזוהה עם עמוד השדרה של הביקורת הספרותית במוסף "ספרים" של "הארץ", כמו כן, עמד בראש מערכת כתב העת "קשת החדשה".

בשנת 2003 נבחר לחבר יועץ בחבר האקדמיה ללשון העברית, ולחבר מלא בשנת 2008. הוא שימש כחבר בוועדה למונחי ספרות ואפילו למונחי יין באקדמיה. דגל בכך שיש לשמור על המשלב הגבוה של העברית המאפיין את הרפרטואר הספרותי והשירה.

עיריית תל-אביב-יפו קבעה לוחית זיכרון בכניסה לביתו ברחוב י.ל. גורדון 63.

פרופ' עמינדב דיקמן על האתגרים שבתרגום בין שפות שאינן שפות אם:
<https://www.youtube.com/watch?v=MTBMOKcJZgA>